ממה יהונתו

(כימן פ״ח סעיף א׳) אכור לרט בן עד השולחן. מב"ך לחעלותו על חשולחן. מב"ך סק"ב וגראם דוקא עד אלא שאני המם דעל טלחם יחים שאני המם דעל טלחם יחים

לדם ע"ש ויש לחקי

שיסייענו ההיתר לכ"ע מותר עכ"ל

וכ"כ תוספות בעבודת כוכבים דף

בתרא דעבודת כוכבים (דף ס"ח ע"ב) ד"ה ולר' שמעון וא"כ לא יועיל הסיתר הא לאו הכי אסור והכי מוכח להדיא במרדכי שם שכתב שם א משה חלון דף שניה וכיה; כאן חלב הקרוש אם לא שחוא באופן שברור לנו שלא היה בצלול לבד ראיה לדין זה מידי דהוי גבי שאור פ' בתרא דעבודת כוכבים שאור להעמיד וכאן משמע שלא הקפידו רק שיש סיוע מן הקרוש ולא הקפידו של תרומה ושל חולין ובוה כדי להחמין ובוה כדי להחמין וחמלו העיסה אם יש בצלול לבד להעמיד או לא ול"ל דמיירי במצמלם בבירור בענין אסור ור"ש מתיר אבל אם אין באיסור לבדו כדי להחמין אם לא זה דודאי לא היה באיסור לחוד כדי

להעמיד אבל בלא"ה אין לנו לסמוך על היתר זה ודברי המרדכי צ"ע במ"ש דאם אין באיסור לחוד לחמץ מותר לכ"ע והלא בזה פליגי ר"א ורבנן חה עיקר זה חה גורם ול"ל דלה המר כ"ע רק על רבנן ור"ם : לחוד ולה על ר"ה ורבנן

מא שלמ יבוא לאכלם

שלא להעלות בשר על השלחן שאוכלין גבינה. ובו ב' סעיפים:

א א אפילו בשר חוח ועוף כ אסור לחעלותו (א) על שלחן שאוכל עליו גבינה (א) שלא יבא צ״ט ע״ב) ע״ם סגל פסט דברי לאכלם יחד אכל בשלחן שמודר עליו התבשיל מותר ליתו וה בצד וה:

ס"ח ע"ל ד"ה ולר"ש כו' ע"ש מיהו דנול מרכבה יש לחלק דכדי להחמין שאני דהוי מ"מ לענין זה שיהיה אסור משום מעמיד אינו לנכילה נ"ט ממש וכדאיתא בש"ס פג"ה (דף ממש וכמ"ש הש"ך בס"ק למ"ד הלה דל"ע דא"כ אף לענין מין במיט לא יהיה גבילה מין במינו לא יסיס נפילס ממש שיאסר במשחו. וציים: המרדכי לה משמעינן לחלק בכך ועוד דאם כן לא היה לריך לסיים יד אפרים

הנקרא הזון והוא דג ממא ומייבשן השלפוחית ונותנין לתוך המשקה שקורון בפולין מע"ד או מי דגש ומהטו להשקיע השמרים ולהצליל סמשקה ונוסגין באשכט ליתן לחוך יין ונתעוררו ע"ז לפי שהוא כבוש כמכושל ואף שבטל כם' פין מבטלין חיסור לכתחלה יש כמה לדדי היתרים חדה יש כנה היכוש מחרם חדם שע"י היכוש נסק מתורת חוכל כנו"ש לענין עור סקיבה ואף ששם אין לעשית לכתחילה כיון שאין לאשית לכתחילה כיון שאין לאשית כפ"ע רק ביון שאין ראוים בפ"פ רק סטעם וסוא בטל בס' אין להחמיר אפילי מדרבטן ועיד ב"כ כק מדכבטן ועוד יאר דגים הוא רק מדרען דליר דגים הוא רק מדרען אפילו פ"י פבוש ואין אסור כ"א כ"א וכיון דאי הפשר כשום פעם לכת לידי נ"ע הוי

אבל אם אין באיסור לבדו כדי יחד. ואש"פ דכשאוכלם יחד נמי ליכא איסור דאורייתא שאין להחמין אם לא שיסייענו ההיתר לכ"ע מותר דהא הכא בלא"ה מותר ול"ע לדינה ועיין לקמן סי׳ קמ"ב ס"ד וסי"ה ובת"ש שם:

א. אפידו בשר פו' אסור כו'. וה"ה איפכא גבינה אסור להעלית על שלחן שאוכל עליו בשר פו' אסור כו'. וה"ה איפכא גבינה אסור להעלית על שלחן שאוכל עליו בשר פו' אסור כו'. וה"ה איפכא התצהות עד השהחן. ונראה דוקה בשר אסור להעלות על השלחן שאוכל חלב או איפכא משום דלא בדילי אינשי מיניה הרדשה

רע"ק מתני הכא למה דפסק הרכ"א (בסיי צ') דגם בב"ה דרבנן אמרינן דנעשה נבילה: מתני הכא למה דפסק הרכ"א (בסיי צ') דגם מב"ה להעמיד אצלו שומר שישניה (סיתן כ"ל כ"ל מ"ל גן המלך אות ע"א: נבילה ואח"כ יוצא החלב האיסור והוי מין במינו וכמו דלקמן (רס"י צ"ב) בלא קדם וסלקו ולהט"ז לקמן (סר צ' סק"ד) דחמתבר ס"ל דכב"ה דרבגן ל"א נעשה נבילה ניחא. ולפ"ז מ"ש חש"ך אבל אנן קיי"ל וכוי בלא"ה לדידן טעימה לא באר הימב

ונגלע כו איסור מושע שמותר להשחמש וגם כי אילי אין דרכו להיות נכבש וגם מצטרף דעת רש"י והגמי"י דאין כבוש אלה בחומך וציר גם אין הטונה לבטלו רק להוריד השתרים ולהצליל המשקה והיתר גמור הוא ע"ש:

ין שיי וויין ברוס בפרק כל הזבחים: (פט"ן ס"ק לא בשיל מג"א שם סק"ט ועיין חק יעקב שם ס"ק ט"ו דחולק ועיין בתוס בפרק כל הזבחים: (פט"ן ס"ק י"ג) וכאן משמע שלא הקפידו. עיין גליון סוף סימן כ"ח בהג"ה:

יר אברהם